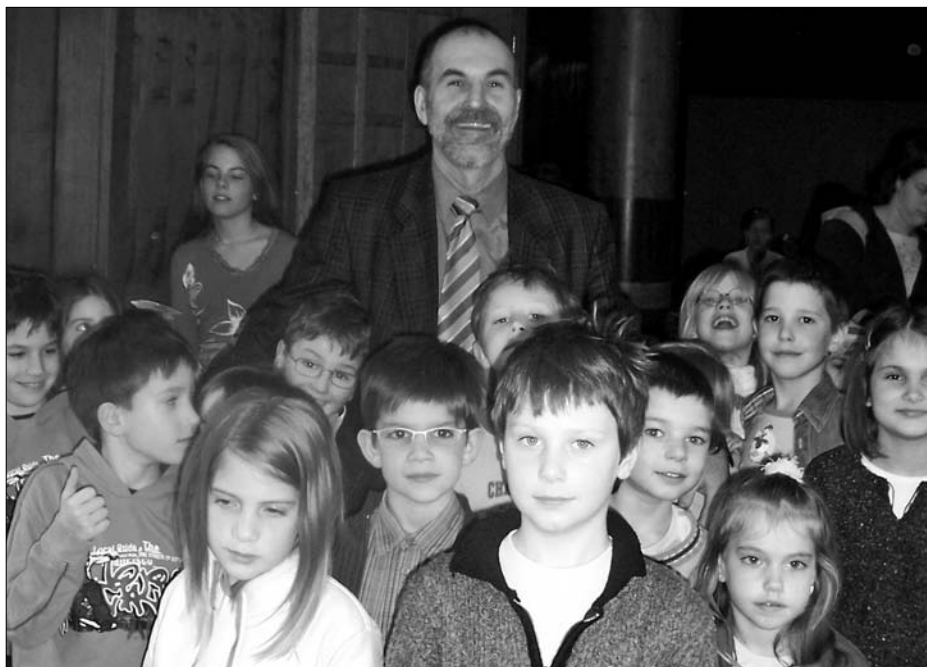

lom-édességet adó cégeken kívül sajnos elég kevés a támogatónk... Azt, hogy ilyen szerény költségvetés mellett is ilyen kiváló művészek lépnek fel nálunk, annak köszönhetem, hogy a Bonbon Matinékat minden fellépő kevesebb pénzért, a gyerekek miatt vállalja! A Tuba Tóbiás azonban megjelent már CD-n, sőt most egy német lemezcég is érdeklődik utána, így lehet, hogy más országokban is megismerkedhetnek a legkisebbek az új kalandokra vágyó, vándorútra induló hangszer történetével. Egyébként már további két új mesejátékunk is született, szerzőtársammal, Balogh Sándorral megírtuk a Három kismalac és a Kacor király zenés változatát. Jelenleg is dolgozunk egy darabon, a Kukatündéren, amely sok muzsikával szól a szelektív hulladékgyűjtésről, s némi áthallással a „hallható” szemérről is! Nagy öröm számomra az is, hogy az IBS mellett ősztől újabb helyszínen, a Ferencvárosi Művelődési Házban is rendezhetem ezt a sorozatot. Azért azonban egyelőre sajnos hiába harcolok, hogy a Bonbon Matinéknak készüljön tévés vagy rádiós változata, de persze, azért nem adom fel, próbálkozom újra és újra... Úgy vélem ugyanis, hogy ez a sorozat nem más, mint egy zenei misszió, amelyre óriási szükség van!

– *Érdekes jelenség, hogy bár a kicsik örömmel járnak erre a sorozatra, a tíz év fölötti gyerekek mégis eltűnnek, s jó esetben legközelebb már főiskolásként vagy egyetemistaként ülnek be ismét a koncertekre...*

– Azt látom, hogy a hétvégi matinék iránt, amelyre a 10 év körüli gyerekeknek a szülővel együtt kellene eljönniük, jóval

kisebb az érdeklődés. Azt hiszem, ez kortünet! A szombat-vasárnapját már mással tölti a család... A kiskamaszokat pedig ez a komolyzenei világ – remélem átmenetileg – kevésbé érdekli. Ettől függetlenül azonban azt gondolom, ez a sorozat jó alapot jelent, és sokat segít abban, hogy a kicsikből később zeneszerető, koncertre járó fiatalok legyenek... R. Zs.

Új kollektív szerződést szeretne a Rádióénekkar

Az együttes remek teljesítményt nyújtott a nemzetközi zsűri előtt is

Pozitív eredménnyel zárult az a márciusi meghallgatás, amely során a Rádióénekkar tagjai mutatták meg tudásukat. A külföldi szakembereket is felvonultató grémium ítélete szerint ugyanis a művészek nagy többsége jó vagy kiváló teljesítményt nyújt. A meghallgatást azonban az együttesen belül elég feszült, konfliktusoktól sem mentes hónapok előzték meg. Tóth Csaba szakszervezeti vezető szerint ezért is lenne nagy szükség egy új kollektív szerződésre, amely többek között a belső megmérettetések módját, idejét is szabályozhatná.

– *Miért okozott ilyen nagy feszültséget ez a meghallgatás, hiszen az együttesen belüli megmérettetésre már korábban is volt példa?*

– Azért aggódott most mindenki, mert nem tudtuk pontosan, mi a célja ennek a meghallgatásnak, és milyen következményekkel jár. Többször érdeklődtünk a Bartók adó-főszerkesztőjénél, Alföldy-Boruss Istvánnál, hiszen hozzá tartoznak a munkáltatói jogok, de nem kaptunk tőle kielégítő választ. S mivel az utóbbi

időben a Rádióban többször lehetett hallani a zenei együttesek létszámleépítéséről, így nem csoda, hogy mindenki nyugtalan lett. Ebben az időszakban egy ilyen megmérettetésnek nincs túl jó üzenete. De természetesen a minőség, a minél jobb munkavégzés az együttes tagjai számára is nagyon lényeges, éppen ezért készítettünk – egy szociológus szakember segítségével – ősszel egy kérdőívet az énekkari tagok számára, amely az együttes életével kapcsolatos, szakmai, művészi és minőségi

szempontból fontos, valamint időszerű kérdéseket tartalmazott. A 65-ös létszámú énekkarból 53 ember töltötte ki a kérdőívet, s a beérkezett válaszokat decemberben értékeltük.

– *Milyen eredményekkel, felvetésekkel zárult ez a felmérés?*

– Kiderült belőle, hogy az énekkar számára az első helyen álló, legfájóbb tény, hogy évek óta légiüres térben érzi magát. A válaszokból az is egyértelművé vált,

hogy az emberek felelősen gondolkodnak, készek tanulni, próbálni, mert fontos számukra a minőség. Akárcsak a hangadás, a műsorválasztás és az anyagtudás minősége, s tovább akarják vinni azt az értéket, amelyet az 56. évébe lépő Rádióénekkar a magyar zenei életben képvisel. Az is kiderült, hogy a tagság körében elégedetlenséget, aggodalmat csupán szigorúan énekkari, szakmai kifogások, a színvonalért való aggodás vált ki. Emellett problémák merültek fel a munkakörülményekkel, szervezéssel, s menedzseléssel kapcsolatban is - amelyek mind befolyásolják az énekkar működésének színvonalát, s a munkahelyi közérzetük sem a legjobb. A kérdőív értékelését elküldtük a vezetésnek is, de választ egyelőre, sajnos nem kaptunk rá. Visszatérve a meghallgatásra, valóban nem a megmérettetés tényével, hanem módjával volt gondunk, s azt sem értettük igazán, miért opera- és oratórium-áriákkal kellett a „bizottság” elé lépniük, hiszen a napi munkánk során kóruszólásokat kell énekelniük. Ráadásul egy ilyen felmérésnek általában vannak következményei, hiszen például a Nemzeti Énekkar vagy a Magyar Állami Operaház kórusa esetében a meghallgatás követően új fize-

tési kategóriák alakultak ki, emelt fizetésekkel...

– *Egy biztos, a Magyar Rádiónál a magasabb bérekre elég kicsi az esély... Szakszervezeti vezetőként mit tudott tenni?*

– Az alapszervezetünk február 27-én alakult meg a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezetének részeként, hogy végre egységesen tudjuk képviselni az álláspontunkat. A rádiós vezetéssel többször kezdeményeztünk személyes konzultációt, nem sok sikerrel... Ráadásul nálunk még az is bonyolítja a helyzetet, hogy az együttes művészeti jogokat azonban Alföldy-Boruss István gyakorolja. Az viszont elég egyértelmű, hogy szükség lenne végre egy új kollektív szerződésre (természetesen egy majdan elkészülő, összrádiós kollektív szerződés részeként), amely szabályozná az énekkar életét, s ezen belül természetesen a meghallgatások idejét, módját is. Ahhoz persze, hogy ez megszülethessen, meg kell várni az új rádióelnök kinevezését... Annak is örülnénk, ha az együttes szakmai tanácsában, amelyben egyelőre minden szőlamból egy-egy választott tag vesz részt, helyet kapna a szakszervezet képví-

selője is, hiszen ezeken a tanácskozáson sok esetben kerülnek szóba munkaiügyi kérdések is.

– *Gondolom azonban most, hogy a meghallgatás ilyen jó eredménnyel zárult, megnyugodtak az énekkari tagok...*

– Azt az együttesből senki sem vitatja, hogy időről-időre szükség van ilyen felmérésekre. Ráadásul sok olyan művészünk van, aki szívesen mutatja be tudását, hiszen többen rendszeresen vállalnak szólófeladatokat. Ezzel együtt úgy véljük, igazán a folyamatos, mindennapi munka során derül ki az, hogy ki hogyan dolgozik. Kérdés, hogy ilyen fölösleges stressznek mikor és miért kell kitenni a művészeket. Az azonban nagy öröm, hogy a meghallgatás remek eredménnyel zárult, s az együttes tagjai igen magas százalékban kiváló és jó minősítést kaptak. Ezzel demonstráltuk, hogy a Magyar Rádió Énekkara igazán kiváló együttes. A megmérettetést megelőző gyakorlás, készülés még jobbá tette a hangzást. Csak mindezt kevesebb feszültséggel, konfliktussal is végre lehetett volna hajtani... S persze, az is jó, hogy most nincs szó létszámleépítésről, úgyhogy szerencsére a félelmeink – egyelőre – nem igazolódtak be. R. Zs.

Strausz Kálmán szerint senki sem akarja megtizedelni a Rádióénekkart

A Magyar Rádió Énekkarának művészeti vezetője, Strausz Kálmán úgy véli, szükség van a rendszeres meghallgatásokra. A mostani megmérettetés eredményével nagyon elégedett, hiszen a külföldi szakemberek is azon a véleményen voltak, hogy kórusa igazán kiváló együttes. Azt is hangsúlyozta, hogy a meghallgatás semmilyen következménnyel nem jár, senki sem akarja megtizedelni a Rádióénekkart, kisebb létszámmal ugyanis nem is tudnák ellátni feladataikat. S úgy véli, mint minden együttesnél, ennél a kórusnál is szükség van fiatalításra, de csak szép, fokozatosan módon.

– *Mikor és miért döntött úgy, hogy meghallgatást tart a kórus számára, s a zsűriésre külföldi szakembereket is felkér?*

– Nem ez az egyetlen ilyen felmérés az énekkar történetében, hiszen az elődöm, Sapszon Ferenc minden évben rendezett meghallgatásokat, s az én tizenégy esztendei vezetésem alatt a mostanival együtt már négy alkalommal kellett a kórus tagjainak bemutatniuk tudásukat. Az eddigi megmérettetések azonban nem keltettek ilyen felzúdulást, mint ez a mos-

tani... A meghallgatást egyébként őszre terveztem, az Énekkarnak azonban abban az időszakban rengeteg elfoglaltsága volt, így a nyugodtabb felkészülés érdekében az énekkar művészeinek kérésére halasztottuk el az időpontot márciusra. S mivel ilyen sok, az együttes élén töltött év alatt számos sztereotípiá kialakul az emberben, ezért úgy véltem, most nem csak én hallgatom meg a produkciókat, hanem három olyan külföldi szakembert is felkérek a véleményezésre, akik még nem jártak nálunk.

– *S hogyan értékeli a meghallgatás végeredményét?*

– Mindenképpen pozitívnak tartom. Nemcsak azért, mert jó teljesítmények születtek, hanem azért is, mert a meghallgatás előtt a kórus tagjai intenzívebben készültek, gyakoroltak, s ez a munka halatszik is az együttes produkcióin. A külföldi zsűri – amely végül, egyeztetési problémák miatt két tagú lett –, írásban véleményezte a teljesítményeket, s az elért eredményéről mindenki egyéni tájé-